

Sygn. akt I C 452/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 stycznia 2014 r. w Zambrowie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

przeciwko G. P.

o zapłatę 115.30,58 złotych

I. zasądza od pozwanej G. P. na rzecz powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. kwotę 11.530,58 (jedenaście tysięcy pięćset trzydzieści i 58/100) złotych wraz ustawowymi odsetkami od dnia 13.06.2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej G. P. na rzecz powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. kwotę 2.545 (dwa tysiące pięćset czterdzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. odstępuje od obciążania pozwanej G. P. nieuiszczonymi kosztami sądowymi;

IV. wyrokowi w pkt I (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.751,63 (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden i 63/100) złotych.

Sygn. akt I C 452/13

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wniósł pozew przeciwko G. P. o zapłatę kwoty 11.530,58 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także domagał się zasądzenia kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie wskazał, iż należność dochodzona pozewem wynika z umowy pożyczki gotówkowej zawartej między stroną pozwaną a pierwotnym wierzycielem Bankiem (...) S.A. w dniu 25 marca 2008 roku, którą to należność strona powodowa nabyła na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 marca 2013 r.

Strona pozwana uznała powództwo co do kwoty 6.751,63 złotych tj. kwoty należności głównej i wskazała, iż żądanie odsetek jest bezzasadne z uwagi na niemożność naliczania odsetek od odsetek. Wskazała również, iż część odsetek jest przedawniona. Zasadniczo jednak wniosła o doprowadzenia do zawarcia ugody między stronami na zaproponowanych przez nią warunkach tj. redukcji naliczonych odsetek o 50%, odstąpienia od naliczania odsetek w przyszłości i rozłożenie długu na raty po 100 zł miesięcznie.

Strona powodowa nie wyraziła zgody na zawarcie ugody.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

G. P. zawarła umowę pożyczki numer (...) z (...) Bankiem (...) Spółka Akcyjna w W.. Pożyczka gotówkowa na kwotę 10.000 złotych została udzielona w dniu 25 marca 2008 roku, spłata należności miała nastąpić wraz z odsetkami w 60 ratach, ostatnia rata płać w dniu 01.04.2013r. W umowie pozwana poddała się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 15.000 złotych (k. 38-44).

W dniu 10 maja 2010 roku pozwana zawarła z Bankiem umowę ugody dotyczącą zawartej umowy pożyczki, w której zobowiązała się do spłaty pożyczki i odsetek w ratach po 150 złotych od maja 2010 roku do sierpnia 2010 roku oraz w ratach po 450 złotych w okresie od września 2010 do marca 2012 roku, ostatnia rata wyrównawcza obejmująca całe pozostałe zadłużenie płać w kwietniu 2012 roku (k. 45-46).

W dniu 08 listopada 2010r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ugody w trybie natychmiastowym z powodu braku wpłat rat (k. 47).

W dniu 20 marca 2011 roku zawarto kolejną umowę ugody, z której wynika, iż całość pożyczki i odsetek winna zostać spłaćona do lutego 2013 roku (k. 50-51), również ta umowa ugody została wypowiedziana przez bank z uwagi na niezrealizowanie jej warunków (k. 52, 53).

W kwietniu 2012 roku (...) SA w W. wystąpił do Sądu Rejonowego w Zambrowie z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 03 kwietnia 2012 roku sądowej klauzuli wykonalności (k. 56-57, 58). W dniu 23 kwietnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Zambrowie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (k. 59, 60-61).

W dniu 21 maja 2012 roku bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (k. 62-63).

W dniu 20 marca 2013 roku (...) SA na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zbył przysługującą mu wobec G. P. wierzytelności na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. (k. 30-33).

W dniu 27 marca 2013 roku (...) wystąpił do komornika sądowego z wnioskiem o umorzenie egzekucji w związku z dokonaniem przelewu wierzytelności (k. 64).

W dniu 18 kwietnia 2013 roku powód wystąpił do G. P. z przedsądowym wezwaniem do zapłaty (k. 65-67).

W dniu 11 czerwca 2013 roku I. J. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, z którego wynika, iż na zadłużenie G. P. składa się: należność główna w wysokości 6.751,63 złotych, odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej za okres od dnia 21.03.2013r. do dnia 11.06.2013 roku w wysokości 197,18 złotych, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 4.305,56 złotych oraz koszty naliczone przez wierzyciela pierwotnego w kwocie 276,21 złotych. Ogólna kwota zadłużenie wynosi 11.530,58 złotych (k. 29).

Na wstępie rozważań należy podkreślić, iż pozwana nie kwestionowała ani faktu wzięcia pożyczki ani też okoliczności, iż nie spłaćła należności głównej w wysokości 6.751,63 zł – w tym zakresie uznała ona powództwo. Nie kwestionowała też wysokości kosztów wskazanych w W. z ksiąg rachunkowych (276,21 zł), a swoje zastrzeżenia zgłaszała jedynie odnośnie żądanie odsetek z uwagi na treść art. 482 § 2 kc oraz z uwagi na to, iż jej zdaniem, część odsetek przedawniła się. Jednocześnie strona pozwana nie kwestionowała samej wysokości naliczonych odsetek.

Art. 482 kc, na który powołuje się strona pozwana wprowadza istotne ograniczenie związane ze sposobem obliczania odsetek w postaci zakazu umawiania się z góry o zapłatę odsetek od zaległych odsetek (procent składany) – tzw. zakaz anatocyzmu. Wprowadzenie tego zakazu uzasadnione jest ochroną dłużnika przed nadmiernym obciążeniem z tytułu odsetek. Wskazuje się bowiem, że umawianie się z góry o zapłatę odsetek od zaległych odsetek prowadziłyby do obliczania procentu składanego, co nawet przy niskiej stopie procentowej mogłyby powodować duże obciążenie dla dłużnika. Nadto możliwość pobierania odsetek od zaległych odsetek prowadziłyby do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Przepis art. 482 kc ustanawia trzy wyjątki od powyższego zakazu. Pierwszym wyjątkiem będzie

sytuacja, gdy po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Drugi wyjątek przewidziano w art. 482 § 2 kc gdzie wskazano, iż zakaz określony w § 1 nie dotyczy możliwości naliczania odsetek od zaległych odsetek od długoterminowych pożyczek udzielanych przez instytucje kredytowe. Strony takiej umowy mogą więc umówić się z góry jeszcze przed powstaniem zaległości, o zapłatę w przyszłości odsetek od zaległych i skapitalizowanych odsetek, których opóźnienia zapłaty dopuści się w przyszłości kredytobiorca. Trzecim odstępstwem od zakazu anatocyzmu jest możliwość pobierania odsetek od zaległych odsetek od chwili wytoczenia o nie powództwa (art. 482 § 1 k.c.). W praktyce polegać to może na tym, że strona doliczy do należności głównej odsetki narosłe na dzień poprzedzający wniesienie pozwu i wskaże tak powstałą kwotę jako wartość przedmiotu sporu i z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Na kwotę dochodzoną pozwem oprócz należności głównej składają się odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela zgodnie z § 9 umowy oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda od następnego dnia po nabyciu wierzytelności do dnia 11 czerwca 2013 r. (odsetki były naliczane jedynie od należności głównej). Prawdliwość matematycznych wyliczeń wyżej wskazanych odsetek została sprawdzona przez Sąd na podstawie kalkulatora odsetek znajdującego się w programie LEX. Ponieważ pozew w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu 13 czerwca 2013 r. należy z całą stanowczością stwierdzić, iż niezasadny jest zarzut naruszenia przez stronę powodową zakazu anatocyzmu.

W ocenie Sądu niesłuszny jest również zarzut pozwanej wskazujący na przedawnienie części odsetek. W prawdzie zarzut ten nie został sprezyzowany przez stronę pozwaną jeśli chodzi tak o wysokość jak i to których odsetek dotyczy, ale i tak nie zasługuje on na uwzględnienie. Zgodnie z art. 123 kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, a także przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje. Odnośnie należności objętej postępowaniem w niniejszej sprawie dochodziło kilkakrotnie do przerwania biegu przedawnienia: najpierw w dniu 10 maja 2010 r., a później 20 marca 2011 r., kiedy to pozwana z pierwotnym wierzycielem zawierała umowy ugód, w których sama potwierdzała istnienie wymagalnego zadłużenia, w tym w postaci odsetek. Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 marca 2003 r. w sprawie I CKN 11/01 (LEX nr 83834) „uznanie roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 k.c. występuje w każdym wypadku wyraźnego oświadczenia woli lub też innego jednoznacznego zachowania się dłużnika wobec wierzyciela, z którego wynika, że dłużnik uważa roszczenie za istniejące”. Następnie w kwietniu 2012 roku, kiedy to poprzednik powoda wystąpił do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnym, co stanowi czynność przerywającą bieg przedawnienia. Stanowisko Sądu w tym zakresie potwierdza uchwała Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2004 roku wydana w sprawie III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58, gdzie stwierdzono, iż wniosek o nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia. Należy przyjąć, iż jest to przedsięwzięta bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia czynność, o której mowa w art. 123 kc. Później jeszcze, w maju 2012 r. zostało wszczęte przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne, które także spowodowało przerwanie biegu przedawnienia. Od czasu zakończenia tego postępowania do czasu wniesienia pozwu w niniejszej sprawie upłynęło zaledwie kilka miesięcy, który to okres jest zbyt krótki, aby można było mówić o przedawnieniu.

Dlatego też mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej dowody, Sąd uznał żądanie pozwu za w pełni zasadne. Powód wykazał zarówno swoje uprawnienia do występowania przeciwko G. P., jak również istnienie jej zobowiązania wobec pierwotnego wierzyciela. Sąd zasądził od pozwanej G. P. na rzecz powoda I. D. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. kwotę 11.530,58 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2013 roku tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W tym miejscu należy jeszcze wyjaśnić przyczyny, dla których wnioski pozwanej o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty nie został uwzględniony. Zgodnie z art. 320 kpc rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty jest możliwe tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Pozwana miała możliwość spłacenia długu już od kilku lat, ale nie czyniła tego. Nie skorzystała także z możliwości dawanych przez poprzedniego wierzyciela w zawieranych ugodach, których nie wykonywała, a w których raty zbliżone były do wnioskowanej przez nią wysokości. Również aktualne możliwości finansowe pozwanej (a właściwie ich brak –

pozwana nie pracuje i utrzymuje się wraz z mężem z jego renty w wysokości 1.100 zł, która jest też zajęta przez komornika) nie dają żadnej gwarancji, iż będzie ona spłacała swoje zobowiązania, które według jej oświadczenia sięgają łącznie kwoty około 40.000 zł, nawet w ratach. Deklarowana wysokość rat (po 100 zł) powoduje, iż należność powoda musiałaby zostać rozłożona na prawie 10 lat, co w oczywisty sposób naruszałoby jego uzasadnione interesy.

Na marginesie należy ponadto zauważyć, iż odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 2 kpc wyrokowi w punkcie I Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.751,63 złotych, czyli w zakresie powództwa uznanego przez pozwaną.

Ponadto na mocy art. 98 kpc Sąd zasądził od pozwanej G. P. na rzecz powoda kwotę 2.545 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 145 złotych uiszczonej opłaty od pozwu oraz kwotę 2.400 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustaloną w oparciu o § 6 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Na mocy art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania pozwanej nieuiszczonymi kosztami procesu.